

[Arne Melchior]

samme mening om en ting ved anden, respektive tredje behandling af et forslag, som man havde ved første behandling, for så var der jo ingen grund til at spille al tiden med mere end en enkelt behandling.

Men ikke bare dette forslag blev udvalgsbehandlet, også mange andre forslag blev udvalgsbehandlet, og når man så bliver sig bevidst – og her kommer jeg til det forkælede – at regeringens forslag på dette område medfører, at hver dansker bortset fra pensionistgruppen til næste år skal betale 20 kr. mere i skat om måneden, så er der sandelig ikke nogen faneflugt i at sige, at vi principielt fortsat er modstandere af at gå den vej. Men når regeringen i øvrigt anser det for meget nødvendigt for at komme igennem med sin politik, og når man som CD ikke selv stiller milliardspareforslag, ja, så er man forpligtet til at skaffe dækning, og så synes jeg, det er at lege forkælet barn at mene, at det skulle være noget vældig frygteligt, at vi skal betale disse 20 kr. mere i skat hver.

I folketingsdebatten i de første oktoberdage forud for valgkampen sagde jeg, at jeg formodede, Danmark skulle skrue blusset ned til en levestandard à la 1973. Forleden dag udtalte den danske afdelingschef ved Verdensbanken, at vi skulle skrue levestandarden tilbage til 1970. Han har sikkert regnet mere på det end jeg og er altså kommet til et andet, men dog meget lignende resultat, idet vi begge konkluderede, at hvad enten det var 1973 eller 1970, vi talte om, så var den danske levestandard på dette tidspunkt både absolut og relativt målt af en sådan højde, at vi meget fornøjede kunne se 1980 og 1981 i øjnene med en levestandard à la den, vi havde i 1970 og 1973.

Det skal herved klart siges, at mit parti ikke er noget nulvækstparti. Vi tror ikke, at uret er stillet i stå, men vi tror nok, at det for at komme videre frem er nødvendigt en gang imellem at gøre holdt og få ressourcerne à jour og få organisationen i orden og få dumhederne rettet, således at der er lagt op til ny fremgang.

I denne situation, og i en situation, hvor vi altså dag for dag hører om nye enorme stigninger i energipriserne, stigninger, som vil få helt andre virkninger for de danske finanser i 1980 og fremefter end de forslag, vi ellers behandler i disse dage, kan man godt beklage, at vi ikke for længst er gået i gang med at

bygge de første 3–4 a-kraftværker i dette land. Ikke fordi det heller alene ville løse vore økonomiske eller energiressourcemæssige problemer, men fordi det ville give en vis tryghed, en betydelig erfaring og en lettelse for det kommende årti, vi nu står og og skal tage hul på. Mit parti kan altså derfor kun beklage, at vi har sat en sådan ting i stå, ligesom vi har sat en Storebæltsbro og mange andre fremadpegende og udviklende projekter i bero fremfor frisk at gå i gang med dem.

Nu tales der jo meget om, at fordi helhedsløsningen, som jeg jo ellers skal beskæftige mig med i morgen, er blevet en halv eller en kvart løsning, vil der nogle måneder ind i 1980 opstå nyt behov for kriseløsninger. Det kan man vist roligt påstå der ville være blevet under alle omstændigheder, nemlig på grund af omstændigheder og forhold, som vi ikke selv er herrer over, og som kommer til os udefra. Derfor er det ikke korrekt at sige, at fordi disse love nu ikke har den fuldkomne skikkelse – og hvem ved, hvordan den fuldkomne skikkelse er: parti for parti skulle den jo så være anderledes – men fordi de altså ikke er så gode, som det enkelte parti mener de skulle blive, vil der komme nye restriktioner. Tag mit ord for, at de vil komme af helt andre grunde. Jeg vil allerede her anmelde, at CD til den tid ikke vil kunne anbefale nye punktskatter eller afgifter på enkeltvarer. Vi har set både for cigaretter, spiritus og andre nydelsesmidler og såkaldte luksusvarer – luksus, har min partiformand jo engang sagt, er som bekendt det, den anden har, og som man ikke selv har, eller det, den anden bryder sig om, og som man ikke selv bryder sig om – at beskatningen af enkelte varegrupper er kommet så højt op, at det giver bagslag netop i indtægterne af de påregnede afgifter. Skal det blive nødvendigt med en yderligere skruen ned for blusset, bør det derfor ske på en vareneutral basis. Dette være sagt fra CD i god tid.

Jeg må også sige et enkelt ord om den afstemning, vi har været ude for i dag med hensyn til de indenlandske statslån. Der er et enkelt parti eller to – jeg tror, det var to – der stemte imod. I den anledning vil jeg gerne erindre om – og jeg citerer her fra Berlingske Tidende i dag – at Nationalbanken for 2 uger siden åbent kritiserede regeringen for at finansiere sit store underskud ved at